

בכנופיית הגנראלים, שכישלונם היה ברור מראש לכל — פרט למנגנוני החושך של ארצות הברית וישראל.

משפט אייכמן

אזירה בצהריים

לפתע — ככה האור, האולם כולו שקע באפלולית. דמויות השופטים והפרקליטים נראו במטושטש במקומותיהן. אך הקהל לא הביט בהן. הוא הסתכל, כמהופנט, בתא הזכוכית. שתי אלומות אור, אדירות ומרוכזות, הצטלבו על פניו של אדולף אייכמן. הן הבליטו בויו חתור את הפרופיל החד, אי של אור באפילה. היה זה כאילו קרה גם, תופעת טבע עוצרת נשימה. עברו דקות עד שהקהל תפס כי תקלה חשמלית גרמה להפסקת האור, וכי שני זרקורי בטחון, שהותקנו מראש למטרה זו, והמופעלים עלידי גנראטור מיוחד, האירו את הנאשם. מה חשב אייכמן עצמו באותם רגעים? רק האנשים שישבו בקיבתו הרגישו במתיחות שהשתלטה עליהם, בתנועה העצבנית של פיו, החשב כי הנה הגיעה ההצלה? החשב ש' אוטו סקורצני, קצין הס.ס. הנועז ששיחרר בשעתו את מוסוליני, נחת על גג הבניין ההתרגשות נמשפה רק כמה דקות, עד שהכל נרגעו. אולם שום במאי לא היה יכול לביים מעמד דרמטי יותר.

מיטת סדום. היה צורך במעמד כזה כדי להזכיר כי אכן זהו משפטו של אדולף אייכמן, האיש בתא הזכוכית, ולא משפט המשטר הנאצי כולו. על רקע זה תכפו ההתנגשויות בין ה' שופטים לבין העדים, ובעיקר בין השופטים לבין התובע, התיבוע רצח להביא עדויות רחבות, לתאר את השואה במלואה, השופ' טים רצו לדעת מה הקשר בין עדויות אלה לבין האיש אייכמן, גם הכתבים הזורים, שזועזעו עלידי עדויות, פיקפקו עם ה' דברים אומנם רלבנטיים. התוצאה: אב בית' הדין תבע, בקיצוניות גוברת והולכת, ל' צמצם את עדויות העדים. תחת לחץ זה החל גם התובע עצמו לצמצם את שאלותיו, להתר על השמעת פרטים בעלי ערך חיוני להבנת השואה.

אי אפשר היה לרחם על התובע, כי הוא עצמו אחראי לקביעת מיטת סדום זו למשפט. אילו העמיק לחשוב על בעייה זו מראש, ייתכן כי היה מקבל כמה מן ההצעות ש' הוצעו לו מן הצד. אפשרות אחת שהייתה: לתבוע לדין לא רק את אדולף אייכמן, אלא לדין (בהערות) גם את שאר פושעי ההש' מדה שנשארו בחיים, כגון מפקד הגסטאפו מילר, הצעה אחת, טובה עוד יותר: לתבוע לדין, יחד עם אייכמן, גם כמה אירגונים (המפלגה הנאצית, הס.ס. שרות הבטחון, הגסטאפו) כפי שנעשה בנירנברג. אילו נעשה הדבר, היו כל פרטי ההשמדה הופכים רלבנטיים לא רק מבחינה היסטורית, אלא גם מבחינה משפטית טהורה.

היועץ המשפטי לא קיבל הצעות אלה. ב' זאת הכניס את עצמו למיטת סדום, הפוגמת, במידה רבה, בהצגת מלוא התמונה של השואה במשפט. **דמויות באפלה.** יום אחרי יום, שעה אחרי שעה, הצטברו העדויות: כתבים ש' האמינו כי חושיהם כבר קהו, כי שוב אינם מסוגלים להודיעו מעמאמה, הרגישו שוב ושוב כיצד הדמעות עלולות בעיניהם. היה זה כאשר, מדי פעם, ביצבצה בים הזועות תמונה אחת דמות אחת, שהוארה לרגע באור הזכרון, לפני שנעלמה באימה הכללית. הנאצי הגבוה והיפה כמו אליל, העומד על גבעה קטנה, מול היהודים העובדים על פניו, והרמוז בתנועה קטנה של האצבע — מי לחיים ומי למות. היהודים המתנד' בים לגירוש, תמורת כיכר לחם אחת, מבלי לדעת כי הרכבת מובילה לתאי הגאזים. ה' פולנים הצועקים, 'הודים למחת'! בראותם את היהודים מובלים בדרכם האחרונה. ה' ליטאים המתקצצים בשולי הגטו כדי לש' דוד את דירות היהודים בעוד אלה ממתי' נים לקרונות המוות. הנאצי טאננבוים, ש' (המש' בעמוד 10)

לעומת זאת שינה האזנר השבוע את דעתו בעניין אחר. אחרי שסירב תחילה ל' תת לכל נאצי שהוא לבוא ארצה ולהעיד, הסכים השבוע להבטיח חסינות לשני קצי' נים גבוהים של הס.ס., כדי שיוכלו למסור עדות בירושלים. העולם הזה (1233) היה העתון הישראלי היחיד שתבע כי התביעה תלך בדרך זו.

העם

תאריכים ישנים וחדשים

העולם יצר תאריכים היסטוריים חדשים. אחרי שירי גאנארין הסובייטי הקיף את כדור הארץ, התרומם השבוע אלן שפארד האמריקאי אל החלל, נהג זמנית בחללית, טס כמה מאות קילומטרים — הישג קטן יותר, אך חשוב גם הוא. בקדחת יצירת ההיסטוריה, כימעט ונש' כמו תאריכים היסטוריים ישנים. כימעט איש לא שם לב, השבוע, לתאריך אחר ב' תולדות העמים: התמוטטות הרייך השלישי, לפני 16 שנה. בל'ג בעומר, תש"ה, ה' אבד אדולף היטלר ונשרף במדורה שהוא עצמו ציחה להכינה — כשם שנשרף לפני כן ולאחר מכן באלפי מדורות של ל'ג בעומר, בארץ ישראל.

בעקבם בנשימה עצורה אחרי זועות מש' פט אייכמן, ידעו אזרחי ישראל להעריך את חשיבותם הגורלית של תאריכים אלה. חשיבות זו סוכמה עלידי הפקד אבנר לס, כאשר הזכיר לו אייכמן שאחרי ככלות הכל נשארו באירופה שני מיליון ר'400 אלף יהו' דים חיים בתום המלחמה. השיב לו לס, בשקט: "אל תשכח שז' לא קרה בגללכם. אילו נמשכה המלחמה עוד שנה, לא היה איש מהם נשאר בחיים."

מדיניות

בלורית בונית

שני מדינאים בעולם הודדו לברך את הנשיא שארל דה גול ברגע שנסתבר כי ניצח במאבקו נגד הגנרלים המתקוממים ב' אלג'יריה. אחד מהם היה הנשיא קנדי, ש' הבטיח כל תמיכה אפשרית. השני היה דויד ב'ן גוריון. כבר אז נמצא מי שהעיר ב' פאריס: "על ראש הזקן בוערת הבלורית!" השבוע נתעורר חשד כבר כי אומנם היתה יסוד להערה זו.

שיפחה נרצעת. תחילה נדהמה צר' פת כאשר נתגלו יותר ויותר פרטים ש' הוכיחו כי הגנרלים המתקוממים סמכו על הבטחות מפורשות של המוסד האמריקאי המרכזי לביון, סוכני המוסד נועדו עם הגנרלים המתמרדים במאדריד, ערב ההתקו' (ממות, הבטיחו להם "הכרה תוך 48 שעות". אותו זמן זכה הגנרל שאל, לעידוד מרמ' מצד הקצינים האמריקאים במפקדת נאט"ו, בה מילא בשעתו תפקיד חשוב.

עבודת אלה הטילו צל שחור לא רק על האמריקאים, אלא גם על הגנרלים המתמר' דים עצמם. שאיפתם להמשיך בדיכוי ה' קולוניאלי באלג'יריה המעונה, העבירה אותם על דעתם, הביאה אותם ער'עברי פ'פת של בגינה במולדתם שלהם. כי האמריקאים לא הבטיחו את תמיכתם חנם. הם תבעו (ואכן הובטח להם) תמורה: חיסול המרי' ניות הלאומית העצמאית של דה גול, הח' לפתח במדיניות חדשה, שתהפוך את צרפת שיפחה נרצעת של אמריקה.

איוורת טומאליה. ממשלת צרפת החליטה לשטשש עד כמה שאפשר את ה' שצרוייה, בידעה כי הגילויים כבר השיגו את שלהם. הם הבטיחו את חיסול החתירה האמריקאית נגד דה גול. אך ברגע שסולק החשבון עם המברך קנדי, נפתח החשבון עם המברך ב'ן גוריון. הרמז הגלוי הראשון על כך בא בשבועון השמאלי פראנס אובסרואטור. אחרי ניתוח התמיכה האמריקאית בהתקוממות, הוסיף העתון: "מדובר גם על מקורות כספיים אחרים (למתקוממים) — חברה בינלאומית גדולה הקשורה בענייני קונגו, ולבסוף חוגים מסויימים בישראל."

הלשון הזהירה לא רימתה איש ביחס לכהנה. ברור כי שום חוג בישראל — כולל תנועת החרות — אינו די עשיר כדי להעניק קרנות גדולות להתקוממות זרה. יוצא מכלל זה חוג אחד: החוג של דויד ב'ן גוריון, שמעון פרס וזמשה דיין, החולשים על קרנות ממלכתיות סודיות ניכרות מאוד. קרוב לתדאי כי לא תבוא שום תגובה רשמית מצד ממשלת צרפת. אולם עצם ציון הדבר עלול להנחית מכת-מחת על הח' סים עם דה גול. השלום הקרוב באלג'יריה עמד ממילא להשמיט את הבסיס מתחת ליד' דות הישראלית-צרפתית. אולם שמועות אלה עלולות לתרום לכך זרומה נוספת: להרגיע את המצפון הצרפתי ביחס לאפשרות של הפקרת ישראל.

קשה היה למצוא הוכחה ברורה יותר לאיילת הטוטאלית של נעריה-חצר ואדונם בשטח הפוליטי, מאשר תמיכתם ההרפתקנית

בחיוכה כבשה את העולם!

שיניה מקסימות תודות ל-

תיאדנו

משחת שיניים של "תיא" בשפופרת עם הראש החדש

פרסום מלניק

הוצאת מ. מזרחי רומן השבוע של "מועדון הספר הטוב"

אהבת זר

מאת הרודר רובינס

הרומן מגולל פרשת אהבה בלתי רגילה ופרשת ידיות מופלאה שבעתים: ידיותו של צעיר ההופך לפושע, לחבר מנוער ההופך לאיש החוק וגורש לה' עמידו לדין. "לא תשכח 199 וה" סיכמו המבקרם בכל ארץ בה תורגם הספר.

ההפצה הראשית: מזרחי, רח' אלנבי 60 טלמון 64755, תל-אביב

המנוי - קיבלת חשבונך, נא פרע אותו בהקדם

